

GLASILO KATOLIŠKE AKCIJE ZA KAMNIŠKO IN MORAVŠKO DEKANIJO

NAŠ LIST IZDAJA MISIJONIŠČE V GROBLJAH, P. DOMŽALE. — UREJUJE IN ZASTOPA IZDAJATELJA JOŽEF GODINA C. M., DOMŽALE-GROBLJE. — TISKA MISIJONSKA TISKARNA, DOMŽALE - GROBLJE. ZA TISKARNO JOŽE GODINA, GROBLJE. — IZHAJA MESEČNO. POSAMEZNA ŠTEVILKA STANE 1 DIN, CELOLETNA NAROČNINA 12 DIN. INSERATI PO DOGOVORU. ROKOPISI SE REDNO NE VRAČAJO.

A. Pohar:

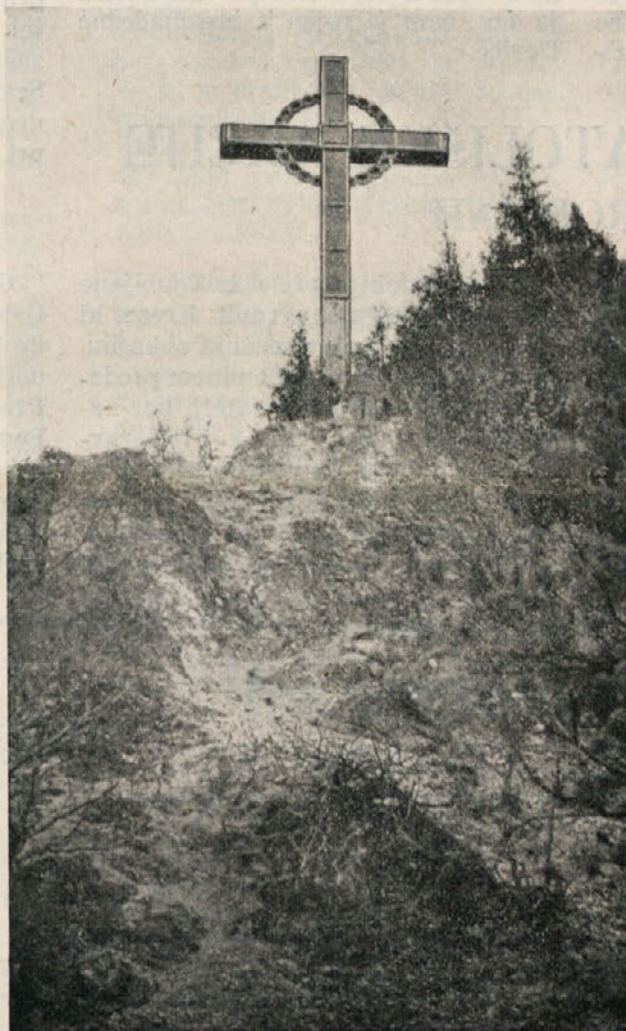
Bog med nami

1. V starodavnih časih je živel mogočen kralj, ta je šel z veliko vojsko v tuje dežele, požigal mesta in vasi ter gnal prebivalce v sužnost. Svoja krvava dela je dal vsekati v marmornate plošče in ko je čutil, da se mu bliža smrt, si je dal iz velikanskih skal postaviti veličasten spomenik. Naročil je, naj njegovo truplo mazilijo z dragocenimi dišavami, da bi ostalo vedno nestrohljivo. — Ali njegovo ime, njegov spomin ne živi med nami, naše oko se ne zaiskri, naša srca ne začnejo utripljati, ako slišimo govoriti o njem. In prišel bo dan, ko bosta dež in vihar razdejala zadnji kamen njegovega spomenika, da ne bo o njem več ne duha ne sluha ...

Pred veliko leti je živel pa še drugi kralj, mogočen in slaven. Ni imel vojakov, ni prelival krvi, ni požigal hiš, svojega imena ni vsekal v marmor, ampak vtisnil ga je v srca ljudi. Grešnikom je podajal roke, bolne je milo gladil po vročem čelu ter jih ozdravljajal, žalostne je tolažil, zapuščenim, obupanim je rad pomagal. In v svoji ljubezni do ubogih je vztrajal do smrti na križu. Tistim, ki so ga najhuje preganjali, je vse iz srca odpuščal.

Ni si zidal nagrobnega spomenika — in vendar vidite povsod, po največjih mestih kakor najmanjših vaseh njegovemu spominu posvečeno hišo, ki se dviga proti nebu; da, še visoko nad človeškimi bivališči, visoko v gorah se glasi milo zvonček na kapeli ter oznanja, da je ta kralj naš Gospod Jezus, ki je dal svoje življenje za svoje ovce.

2. Tam na Holandskem je malo mesto po imenu Bredá, že od daleč zagleda popotnik vitek stolp, ki stoji ob krasni cerkvi gotskega sloga. Vsa stavba razodeva velikega umetnika, ki jo je zgradil. Z zanimanjem sem ogledoval in občudoval njeno zunanost, ko sem pa vstopil, da bi si jo tudi

Evharistični križ v Mengšu.
(Glej str. 6!)

znotraj ogledal, me je kar iznenadila in odtujila — tako prazno je bilo v cerkvi; tam ni bilo ne oltarja, ne tabernakelna, ne večne lučke, cerkev je bila protestantovska! Kako pusta in prazna ta lepa cerkev — brez Jezusa!

3. Po vojski so se okoli Pariza naselili najbolj ubogi med ubogimi iz cele države v nadi, da bodo vsaj drobtinic deležni, ki padajo z bogato obloženih miz premožnih Parižanov. Naselilo se jih je okoli pol milijona teh revežev na meji mesta. Tu so si postavili svoje kolibe iz raznih ostankov in od-

padkov lesa, lepenke in drugih reči, ki so jih slučajno našli. Tu so živeli ti najbolj bedni v strašni zapuščenosti, dušni in telesni. Tu so bile družine brez zakona, otroci brez krsta, mrlički brez cerkvenega pogreba. Kmalu pa je katoliška Cerkev našla pot do njih in poslala svoje zveste sinove in hčere med nje. Priglasili so se duhovniki, redovniki, redovnice, akademiki, učiteljice itd. sami odlični katoličani, ki so hoteli pomagati tem bednim v predmestju.

Da so pa mogli prodreti do src teh zapuščenih, so morali sami enako ubožno življenje živeti in v enako ubogih stanovanjih. Tam v neki kolibi je prebivala mlada in lepa učiteljica iz premožne lijonske družine. Njena bajta je imela dva prostora: v prvem z dvema okencema je bila šola, igrišče otrok, spalnica, jedilnica učiteljice, drugi prostor v tej kolibi je bil pa še bolj ubog, kajti niti enega okna ni imel in bilo bi čisto temno v tem prostoru, da ga ni razsvetljevala mala lučka — in to je bila večna lučka, kajti to je bila župna cerkev enega dela teh ubogih, tu je bil oltar, tabernakelj, tu Najsvetejše! In mlada učiteljica je izjavila, da se počuti tu veliko bolj srečno v bližini Jezusa kakor pa doma v očetovi palači, kjer pa ni tabernakelna.

Uboga majhna bajta, pa tako bogata ker je v njej Gospod vseh Gospodov, Jezus, naš Kralj!

Vsaka cerkev je kraljeva palača, je grad našega najvišjega Kralja Popotnik je prišel tja v Pireneje, visoko v gore in vprašal preprostega kmetiča, ali je morda kaj znamenitega v tej gorski vasi. Kmetič pa je odgovoril: »Kralja imamo pri nas!« — »Ni mogoče«, se začudi popotnik, kmetič pa pokaže s prstom proti župni cerkvi, češ, tam je kraljeva palača našega kralja!

4. Zares kolika čast za nas vse, da biva naš Gospod med nami in da hoče ostati vse dni do konca sveta!

Kolika milost za nas, da se v tolikih cerkvah po širnem svetu neprestano daruje svojemu nebeškemu očetu za naše grehe! Po širnem svetu svetu je toliko katoliških duhovnikov, da se vsak trenutek dvigajo po štiri duhovniške roke pri sv. maši z Jezusom v rokah.

Od nekdanj so naši Slovenci iskali bogastva v tujini, tja v Ameriko so hiteli, da bi obogateli — pa so se pogosto tako zelo varali! V presv. Evharištiji pa imamo zares bogastvo, zaklad, ki nas napravi bolj bogate kakor vse premoženje celega sveta.

5. Kolika milost za nas, da se poniža vsemogočni Bog in pride v srce ubogega človeka, ki nikdar vreden ne more biti tega daru! Jezus naša duš-

na hrana — ali smo že kedaj to resno premislili? Kaj to pomeni? Jezus naša daritev za naše grehe! Koliko čudežev nas obdaja, mi pa smo tako hladni, brezbrizni! Vsi ti čudeži se nam zdijo nekaj vsakdanjega, in vendar angeli strmijo nad božjo vsemogočnostjo in ljubeznijo, ki se razodeva ravno v tem zakramentu ljubezni.

Evharištični shod se bliža vedno bolj in bolj, pripravimo našemu Gospodu zares tako slavje na zunaj in na znotraj, da bo imel Jezus pravo veselje z nami Slovenci in z vsemi katoliškimi Slovani, ki bodo prihiteli na naš kongres.

Pripravljajmo se posebno sedaj v mesecu majniku s pomočjo nebeške matere Marije, ki nam je dala Jezusa kakor pravi cerkvena pesem: »Nam je dan, nam je rojen iz brezmadežne Device.«

smernice, po katerih skuša urejevati fantovsko glasilo Kres.

Na koncu sestanka se je zapela zadnjikrat pesem Povsod Boga po starem napevu. Pri prihodnjem sestanku zapojemo pesem po novem! Čas za prihodnji sestanek se je določil na drugo nedeljo v maju, to je na 12. maj.

SESTANEK V NEDELJO, DNE 12. MAJA!

Prihodnji sestanek se vrši v nedeljo, dne 12. maja! (V zadnjem Našem listu je bilo pomotoma javljeno, da je na ta dan rediteljski sestanek. Rediteljski bo prihodnjo nedeljo, to je 19. maja!) Opozarjamo na točnost in pravilno izpolnjene vstopnice! Začetek takoj po maši v Grobljah, ki se začne ob 6 in konča nekako ob 7. Sestanek se zaključi malo pred pol 9. uro, tako da so udeleženci lahko tudi pri službi božji, ki se začne ob pol 9.

SESTANEK REDITELJEV V GROBLJAH, 19. MAJA

Glavni sestanek rediteljev v Grobljah za vse okoliške župnije (od Vodice do Krašnje in Moravč) se vrši v nedeljo, dne 19. maja! Točno ob 7. uri! Prosimo, da se gotovo vsi udeležite. Poverjeniki za posamezne župnije naj prinesejo pismen seznam vseh rediteljev svoje fare! Sestanek je tako važen, da ne sme manjkati niti eden reditelj!

SESTANEK KATOLIŠKE AKCIJE V GROBLJAH

Sestanka fantov KA v Grobljah 14. aprila iz kamniške in moravske dekanije se je udeležilo 93 fantov. Posamezne župnije so bile zastopane kakor sledi: Vodice 18, Komenda 3, Kamnik 5, Tunjice 2, Homec 5, Dob 16, Ihan 10, Domžale 12, Mengeš 13, Moravče 6, Brdo 3. Radi nesoglasja, kdaj se vrši sestanek (ali ob 7 ali pol 10), je nekaj fantov iz nekaterih župnij manjkalo.

Na sestanek je prišel iz Ljubljane g. Ivan Martelanc, urednik Kresa, ki je imel predavanje o maši in obhajilu. Po zanimivem in vzpodbudnem predavanju je gospod predavatelj, kot načelnik enega izmed odsekov pripravljalnega odbora za evharistični kongres, vedel marsikaj zanimivega povedati o pripravah za veliko slovesnost v Ljubljani. Razložil je fantom tudi

Na kongresu pojemo vsi!

Naslednje pesmi so natisnjene za ljudsko petje. To se pravi, vsi udeleženci pri slavnostih jih bomo peli. Saj so skoro vse znane. Opozarjamo le, da je pesem »Povsod Boga« preurejena po francoskem napevu tako kakor jo vsi narodi na svetu pojo. Prvi del pesmi se poje enoglasno, drugi del — ponavljanje — večglasno. Pravočasno se naučite te in ponovite druge pesmi. Naj ne bo na kongresnih slavnostih nikogar, ki bi ne pel. Nihče naj se ne boji, da bo kazil; kazil bo celoten vtis mogočnosti le tisti, ki ne bo pel. Pomnimo pa, da je pesem molitev. Gospod Jezus v sv. Rešnjem Telesu je vreden vse naše ljubezni, pa tudi truda, da mu bomo iz vnetega srca vsi peli. Naj odlični udeleženci najrazličnejših evropskih narodov, ki bodo navzoči, slišijo, kako znamo Jezusa tudi z vneto pesmijo ljubiti in slaviti.

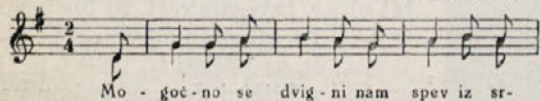
Pazite pri začetku pesmi na to: pred vsako pesmijo, bo godba zaigrala prvo vrstico, nato pa prav vsi poprimimo. Zapojmo na glas, Jezusu v čast!

(Gospode pevovodje opozarjamo, da je za mladinski nastop p. Ačko skomponiral posebno skladbo, ki je ne smemo zamenjati s himno dr. Josipa Čerina!)

Himna sv. R. Telesa.

P. Krizostom.

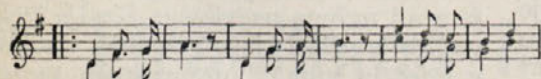
Dr. Jos. Čerin.

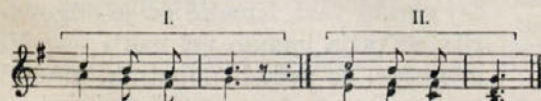
Mo - goč - no se dvig - ni nam spev iz sr -

ca v pozdrav Re - še - ni - ku, Vla - dar - ju sve - ta!

Kristus kra - ljuj! Kristus zma - guj! V ho - sti - ji sve - ti

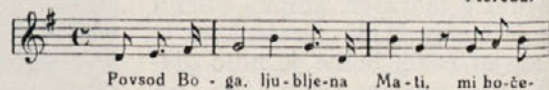

nam go - spo - duj!

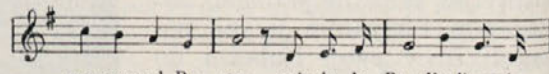
nam go - spo - duj!

Povsod Boga.

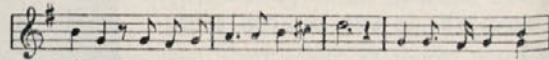
Moreau.

Povsod Bo - ga, lju - blje - na Ma - ti, mi ho - če -

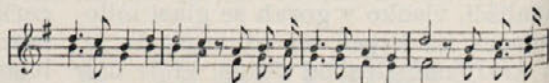
mo povsod Bo - ga: naj vla - da Bog, Kralj naš in

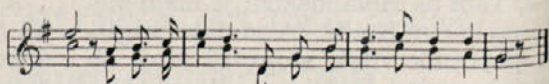
O - če, Gospod je zemlje in ne - ba. Svoj bla - goslov, Ma -

ri - ja. po - šlji iz raj - skih dalj, Povsod Bo -

ga, On je naš O - če, povsod Boga, On je naš Kralj, Povsod Bo -

ga, On je naš O - če, povsod Bo - ga, On je naš Kralj!

Kristus kraljuj!

1. Mogočno se dvigni nam spev iz srca v pozdrav Rešeniku, Vladarju sveta. **Kristus, kraljuj! Kristus zmaguj! V Hostiji sveti nam gospoduj!**
2. Darujemo vdano Ti svoje srce, dejanja, besede, vse misli, želje. **Kristus, kraljuj! ...**
3. Poživi nam vero v največjo skrivnost večerje nebeške vseh svetih sladkost. **Kristus, kraljuj! ...**
4. Utrdi Zveličar nam upanje zdaj. Po Rešnjem Telesu obetaš nam raj. **Kristus, kraljuj! ...**
5. Ljubezen gorečo nam v srcih užgi do Hostije bele, do Rešnje Krvi. **Kristus kraljuj! ...**

Povsod Boga

1. Povsod Boga, ljubljena Mati, mi hočemo povsod Boga: naj vlada Bog, Kralj in naš Oče, Gospod je zemlje in neba. — **Svoj blagoslov Marija, pošlji iz rajskih dalj. Povsod Boga, On je naš Oče, povsod Boga, On je naš Kralj!**
2. Povsod Boga naši mladini, naj sveta vera jo blaži: naj daje moč mladim naporom, za vzore svete jo vzgoji. — **Svoj blagoslov ...**
3. Povsod Boga našim družinam, naj zakon božji v njih živi; v njih se vrsti z delom molitev in srcem radost Bog deli. — **Svoj blagoslov ...**
4. Povsod Boga zemlji slovenski, njegova je za večni čas! Naj vodi Bog Jug naš slovanski: nebes Gospa podpiraj nas! — **Svoj blagoslov ...**
5. Povsod Boga! Cerkev naj sveta v svobodi narode uči: naj nosi luč božje ljubezni, da bomo v njej edini vsi. — **Svoj blagoslov ...**

Častimo te

1. Častimo te, kruh živi angelski! Ti pravi človek si in večni Bog nebeški: Sveto, sveto, sveto vedno sveto Jezusovo je Telo, v zakramentu moljeno.
2. Nikdar nas ne zapusti, o Jezus, vir sladkosti; zlasti pa poslednji čas bodi, Jezus, ti pri nas!

Glasno zapojmo

1. Glasno zapojmo, čast povzdiguemo, v hostiji beli Jezus je skrit; pred nas postavljen, vedno pripravljen, svoje ovčice blagoslovit: **Sveto, sveto, čez vse je sveto. Sveto, sveto je Jezusa Rešnje Telo.**
2. Roke sklenimo, lepo prosimo, usmili se, Jezus, ubogih sirot. Teb' se izročimo, srčno želimo, ti blagoslovi zemeljski rod. **Sveto ...**
3. Tebe častiti, verno moliti, množica zbrana tukaj želi; Sprejmi jo v slavo, v rajsko višavo, kjer te brez konca pesem slavi. **Sveto ...**

Kraljevo znamenje križ stoji

1. Kraljevo znamenje križ stoji, bandero glej vihrati, na križu Jezus nas uči, srčno se vojskovati. **O**

sveti križ, žvljenja luč, o sveti križ, nebeški ključ, ponižno te častimo, zvestobo obljubimo.

2. Zveličar s križem vabi nas, zvesto za njim hoditi, svoj križ sprejeti slednji čas in ga za njim nositi. **O sveti križ ...**
3. O križ na smrtni postelji, prijatelj naš edini, na grobu pot nam kažeš ti k nebeški domovini. **O sveti križ ...**

Lepa si, Roža Marija

1. Lepa si, lepá si, roža Marija; tebe časti vsa nebeška družina; angelci lepo pojejo, tebe, Marija, hvalijo.
2. Kar nam je Eva nesrečna zgubila, roža Marija nam je zadobila: ki je rodila Jezusa, milega nam Zveličarja.
3. Vodi, Marija, po pravi nas poti, da nas nobena skušnjava ne zmoti; varuj in brani nas vse dni da nas sovražnik ne dobi.
4. Kadar pa morali bomo umreti, daj nam, Marija vredno prejeti v Rešnjem Telesu Jezusa, ljubelega nam Zveličarja.

Marija Mati ljubljena

1. Marija, Mati ljubljena, česčena bodi ti! Rodila si nam Jezusa, zato te vse slavi. Mi svoja srca ti damo, zaupno k tebi kličemo: Marija, varuj nas!
2. Marija, o sladko ime, v bridkosti nade žar; ozdravljaš žalostno srce, razveseliš vsekdar. Zatorej ne prenehoma, in vedno k tebi kličemo: Marija varuj nas!
3. Marija naša boš pomoč, ko svet nas zapusti; ko nas objame smrtna noč, nas mило sprejmi ti! Saj tebe, Mater, ljubimo, in vedno k tebi kličemo: Marija varuj nas!

Presveto srce, slavo

1. Presveto Srce, slavo naj poje ti srce; le k Jezusu v višavo vsa srca naj žare. **Oj bodi hvaljeno, Srce preljubljeno, naj jezik naš te hvali v ljubezni vekomaj.**
2. Srce res umorjeno, Srce preblaženo, za grehe prebodeno, Srce usmiljeno: **Oj bodi hvaljeno ...**
3. Ljubezen vsa goreča le v tebi plameni, po tebi le se sreča in milost zadobi: **Oj bodi hvaljeno ...**
4. Bo jezik mi utihnil, pogled ugasnil moj, še umirajoč bom zdihnil: Srce glej ves sem tvoj! **Oj bodi hvaljeno ...**

Pridi molit

1. Pridi molit, o kristjan, po ljubezni sveti vžgan, ker je Jezus v Zakramentu iz ljubezni dan.
2. Tukaj svete so reči, Jezusa Telo in Kri; duša ktera njega vživa, se ne pogubi.
3. Bodi hvaljen Rešenik, v vseh nadlogah pomočnik! Svojim vernim, tebi zvestim Varuh in Vodnik!

4. Spokorjenja daj solze, grehov zbrisi nam dolge! Vera, upanje, ljubezen v srcih naj žive!
5. Kadar nam umre telo, vzemi dušo ti v nebo, da se bomo veselili vekomaj s teboj.

Ti o Marija

1. Ti o Marija, naša Kraljica, ti besednica revnih sirot! K tebi hitimo, se ti zročimo, tebe slavimo polno dobrot.
2. Glej, o Marija, milostna Mati, Sina zdaj zlati gledaš obraz: mi smo grešili, tebe žalili, vendar se usmili, prosi za nas!
3. Jezusu reci v milosti svoji, da smo mi tvoji, naj odpusti! To bo ganilo, ga naklonilo, večno plačilo nam podeli.

Usmiljeni Jezus

1. Usmiljeni Jezus, ozri se na me, iskrene se dvigajo k tebi želje. Naj ljubim srčno le tebe samo, ki svoje razkrivaš Srce mi lepo.
2. Če joka sirota, tolažbo deliš, za ovco zgubljeno pa sam se solziš. Naj ljubim gorko le tebe samo, usmiljen me vzdigni na ramo svojo.
3. Ko v družbo nebeško boš srca jemal, zvesto ljubezen najvišje dejal. Saj ljubim zvesto le tebe samo, o sprejmi me k sebi v sveto nebo!

Srce Marijino

1. O Marija, naša ljuba Mati, sprejmi v milostno Srce, verne vse, ki množice jih tvoje danes ti priporoče. O Marija, o Marija, milostno imaš Srce! K tebi, k tebi koprnijo naše misli in želje.
2. Vse duhovne, o Marija Mati, sprejmi v milostno Srce, naše duše vedno jih težijo, naši grehi jih skrbe. O Marija, o Marija, milostno imaš Srce! Prosi Sina, naj usliši njih molitev in prošnje.
3. Naše starše, o Marija Mati, sprejmi v milostno Srce, tebe dobro Mater, zapustiti vekomaj noben ne sme. O Marija, ti otroško imaš Srce! Vsi smo tvoji otročiči, to je ljubo nam ime.

Zahvalna pesem

1. Hvala večnemu Bogu! Vse stvari ga zdaj molite. Stvarniku dobrotniku, večno slavo zaddonite! Zbori angelski pojo, hvali zemlja in nebo.
2. Sveti, sveti, sveti Bog, vse je polno tvoje slave! Tebe moli zemlje krog, molijo nebes višave. Vsi svetniki te časte, vsi pravični te slave.

Odpevi pri litanijah

1. Marija k Tebi uboge reve, mi zapuščeni vpijemo, objokani otroci Eve v dolini solz zdihujemo.
2. Le za Jezusom hodimo, dokler še na svet živimo. Kaj pomaga nam ta svet? Treba kmalu bo umret!
3. Saj lepše rože nima svet, ko Jezus je Marijin cvet. Pomagaj nam, pomagaj nam, Marija z Jezusom.

Z našega razgledišča

Današnja številka Našega lista je posvečena evharističnim križem v naših dveh dekanijah. Vsi dopisi omenjajo slovesnosti blagoslovitve takih križev v posameznih župnijah. Tu pa niso omenjeni vsi križi. Iz Grobelj na primer vidimo zvečer razsvetljene evharistične križe v sledečih župnija: v Domžalah (razsvetljen v linah zvonika), na Honcu (tudi na zvoniku), v Mengšu (na hribu), v Komendi (na zvoniku) in v Kamniku (na Malem gradu). Vodiškega in drugih seveda od nas ne moremo videti. — Izvedeli smo, da so verniki povsod radi kaj žrtvovali za veličastna znamenja svete vere. Kjer je bilo potrebno, so prijeli tudi za sekiro in kramp, da so lastnoročno vsak po svoje pomagali pri postavljanju. Kajpada je bilo pri tem precej tekmovanja in morda tudi kaj malo baharije, češ naša župnija ne sme zaostajati za drugo. Toda če bo to pripomoglo tudi k tekmovanju v poglobitvi evharističnega življenja, potem je odpustljivo.

KAMNIK: Na cvetni petek je na Malem gradu prvokrat zažarel evharistični križ. Po postni pridigi zažer se je iz farne cerkve na šutni razvila lepa rimska procesija po mestu na Mali grad. Ne le Kamničani, ampak tudi iz Mekinj in Nevelj so prihitali mnogi ta večer v Kamnik k blagoslovu križa, ki naj tudi njim oznanja velike dneve evharističnega kongresa. Vsa množica vernikov se je zbrala na ravnici med ma-

Evharistični križ na Malem Gradu v Kamniku.

lograjsko cerkvico in razvalinami gradu. Prelep je bil pogled na morje lučic, skrivnostno je odseval svit bakelj ob stenah razpadlega gradu in trokapelne cerkvice, kjer je prav ta dan praznovala svoj god Marija sedem žalosti. Iz teme gori nad razvalinami pa se je odražal evharistični križ, ki je čakal blagoslova in razsvetlitve.

Molitev zbranih je utihnila, cerkveni zbor je zapel: »O vi vsi, ki mimo greste...« V žaru bakelj je potem g. dekan govoril besede o sv. križu, znamenju našega odrešenja. Še ena postna pesem, potem blagoslov križa — in križ je veličastno zažarel pred nami, da so mnogi glasno izražali svoje vtise: O, kako lepo! Teda je iz grl vseh zadonela vedno lepa postna pesem: »Kraljevo znamenje, križ stoji«. Po vsem mestu se je slišala ta glasna izpoved vere, upanja in ljubezni vernih faranov v znamenje odrešenja. Tako stoji na pravljicnih razvalinah grofice Veronike, na najlepši in najlažje dostopni razgledni točki glasnik evharističnega kongresa v Ljubljani. V sedanjih težkih časih pa naj bi bilo povečano znamenje našega odrešenja z Malega gradu znamenje upanja na boljše čase, ki pa bodo prišli le, če bomo sami v teh evharističnih dneh prenovili svoja srca. — Za konec sv. leta je bila v farni cerkvi na šutni tridnevnicca in sicer v četrtek za otroke, v petek za ženstvo in v soboto za može in fante. V nedeljo dopoldne pa slovesen zaključek. Bilo je prav lepo, posebno ljudsko petje. Žalibog, da je sveto leto za mnoge minilo ne da bi kaj več storili v posvetitev svoje duše. — Na Kalvarijo je letos v postnem času prišlo mnogo romarjev, da pred Križanim potožijo svoje križe in težave. Dohod na Kalvarijo je sedaj prav prijeten, ker so pota popravljena, enako tudi na Mali grad, kjer so v odpočitek postavljene nove klopiče.

Pričakujemo, da bo zajelo zanimanje za evhar. kongres v Marijinem mesecu tudi

Noni in Mani v gorah

Mladostni doživljaji z Islandije. — Spisal Jón Svensson S. J. (Dalje.)

Mani, ki bi bil rad popravil mojo napako, brž odgovori:

»Iskala bova duplin in globeli in brezden in gorskih palčkov in vseh čudovitih reči, ki so baje po gorah.«

Mati se nasmeje in mu odgovori:

»Potem pa, moj mali Mani, mislim, da bi bilo bolje, da ostaneš doma. Zakaj drugače bi lahko padel v katero teh globeli ali brezden ali gorski palčki bi te lahko vzeli in potem se ne bi nikdar več vrnil k mami.«

Zdaj uvidi ubogi Mani, da ni bil srečnejši ko jaz poprej. Bil je videti zelo žalosten.

Čez nekaj časa zopet objame mater in reče:

»Ah, ljuba mama, ne smete se bati. Bom že gledal, da ne padem v brezdeno in če bova srečala gorske palčke, bom poskrbel, da me ne zgrabijo. — Kaj ne, saj nama dovolite, da napraviva izlet?«

Mati se je morala zopet smejati.

»Pa zakaj,« pravi, »sta si v glavo vabila, da morata tako zgodaj iz hiše?«

»Mama,« odgovorim jaz, »ker hočeva iskati tudi gorskih cvetic. Vedno so tako lepe zjutraj zgodaj.«

»Čudne reči si umišljujeta... Mislim, da bi bilo dobro, če bi šla Boga zraven. Potem bo lahko gledala na vaju. Drugače se bojim, da mi stečeta predaleč.«

Vedno bolj nama je šlo za nohte z najinim načrtom. Mani in jaz sva osupla gledala drug drugega.

Boga z nama...! Sveta nebesa, po tem je vse skvarjeno!

Zato takoj posežem vmes:

»O mama, ali ne bi smela rajši sama iti? Če gre Boga z nama, vzame gotovo se seboj še nekatere druge majhne deklice in potem je konec vsega veselja.«

»Zakaj pa nočeta, da bi šle nekatere izmed deklic zraven?«

»Ker potem ne moremo tako hitro hoditi; lahko bi si pa deklice tudi strgale svojo dolgo obleko, kadar bi morali plezati po strmih pobočjih navzgor; in deklice so tudi tako silno dolgočasne za dečke.«

Mati zopet ni mogla zadržati smeha radi moje prav gotovo zelo krivične pripombe o dobrih malih deklicah, ki so bile vendar splošno mnogo pridnejše in pametnejše ko mi dečki.

Kar se tiče najinega izleta na goro, se mati nazadnje vendarle vda in reče:

»Če sta se tako zagrizla v to, vama nočem prepovedovati. Glejta samo, da predolgo ne izostaneta.«

Srčno zahvaliva mater, in da se izogneva še nadaljnih omejitev, pohiti va na prosto.

»Kako krasno!« vzklikne Mani. »Zdaj nama je dovoljeno.«

»Da zdaj nama je dovoljeno... Toda ali misliš, Mani, da boš zmogel tako dolgo iti navkreber?«

»O pač, čisto lahko zmorem. Saj lahko tekam in skačem ves dan, ne da bi se utrudil. In kolikokrat sem že bil na gorah!«

»Dobro, potem upajva najboljšega. Sicer pa za varnost vzamem s seboj motvoz. Lahko ga porabiva, če bo treba, za vajeti. Če srečava konja tam na gori, se mu vsede va na hrbet in potuje va nekaj časa na konju.«

»To je pa dobra misel,« pravi Mani zelo navdušen. »Noni, ti si naravnost vrl dečko!«

»Ti nimaš torej ničesar proti ježi?« »Kako moreš kaj takega vprašati! To je vendar najboljšje od vsega.«

»Potem si morava vtakniti v žep tudi nekaj kosov kruha s sirovim maslom. Drugega ničesar ne dobiva jesti ves dan.«

»O tega nama gotovo ni treba,« pravi Mani. »Jaz čisto lahko prebijem en dan brez hrane.«

»Pa vsaj malo kruha bova le vzela, Mani.«

»Dobro, če ga za vsako ceno hočeš imeti. — Toda Noni, kako naj nare-

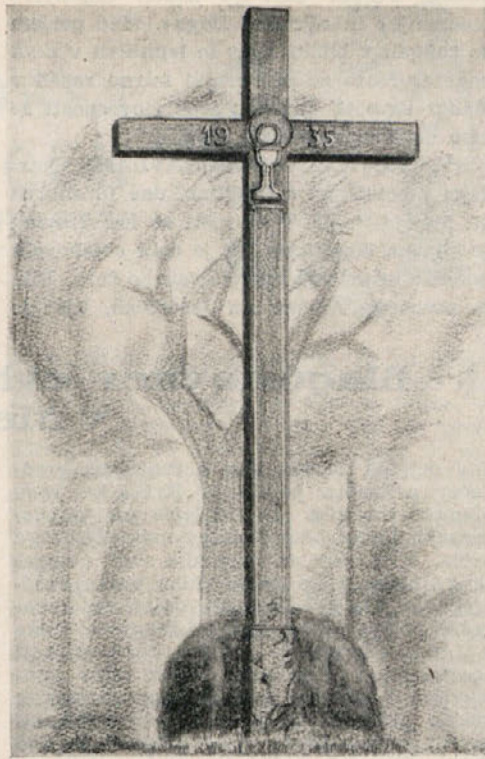
tiste, ki sedaj še brezbržno stojijo ob strani. Šmarnična pobožnost bo v župni cerkvi ob delavnikih ob ¼6 zjutraj in ob 6 zvečer, ob nedeljah po ob 2 popoldne.

VODICE. Veliki petek se nam je zdel najprimernejši dan za postavitev in blagoslovitev evharističnega križa. V postnem času smo najprej pripravljali svoje duše. Veliki petek zvečer pa se je zbrala res vsa župnija, možje, fantje, žene, dekleta in otroci. Tudi mnogo naših sosedov, posebno mož in fantov je k tej pomenljivi slovesnosti prihitelo v Vodice. Po običajni pobožnosti pred božjim grobom se je že v noči razvrstila veličastna procesija, kakor je Vodice še niso videli. Spredej so šli možki, vsak z lučko v roki, nato duhovščina, za njo ženske, vsi prepevajoč pesmi na čast sveti Evharistiji in križu.

Pred križem je načelnik K. A. za ljubljansko škofijo imel lep, v srce segajoč govor, v katerem je kazal, kako naj križ, kelih (maša) in sv. hostija (sv. obhajilo) vodijo in urejujejo življenje slehernega vernika. Križ, kelih in hostija (farna maša, obhajilna miza in skupna molitev faranov) naj bodo trije simboli farne skupnosti, da, tudi za one, ki so se morda že izselili iz fare, ki bivajo v tujini ali odšli v večnost.

Po govoru je bil blagoslov križa. »Povsod Boga« je zaključila genljivo slovesnost.

Križ stoji na križišču cest. Je iz hrasta in umetniško izdelan. V sredi križa je zlato obrobljena hostija iz belega stekla, kelih pa iz rožnato rumenega stekla in zlato obrobljen. Kelih in hostija sta od znotraj

Evharistični križ v Vodiceh
(po risbi s svinčnikom).

električno razsvetljena.

Zlasti po noči je pogled na križ ganljiv. Zaradi teme se križ ne razloči in tako se zdi, da skrivnostna roka popotniku ponuja žarečo hostijo in zlato žareč kelih.

Tako naj po volji faranov še našim potomcem ta križ priča o naši veri v Boga, skritega v sveti Evharistiji in naj bo ta križ simbol farne skupnosti.

HOMEC. V zadnjem času smo imeli spet dve skioptični predavanji. Eno je priredilo vrtnarsko in sadjarsko društvo na Homcu o pravilni saditvi sadnega drevja in o pravilni oskrbi v prvih letih po saditvi. Drugo skioptično predavanje pa je priredila Kat. akcija o Marijinih božjih potih. Tudi to predavanje bo služilo v duhovno pripravo za evharistični kongres.

Na veliki četrtek, rojstni dan presv. Evharistije, smo postavili in razsvetlili na visoki kupoli župne cerkve na Homcu velik evharistični križ. Pobožnost se je izvršila na veliki četrtek zvečer s primernim govorom o sv. križu, ki je vir sv. Rešnjega Telesa, in z obljubo zvestobe križu in Križanemu. Po govoru je vsa cerkev molila in ponavljala: »Jezus verujem v te... Jezus, tebi živimo... Jezus tvoji smo živi in mrtvi...« Nato je vsa zbrana množica pela in ponavljala: »O sv. križ, življenja luč, o sv. križ, nebeški ključ, ponižno te častimo, zvestobo obljubimo...« Nazadnje je bila pobožnost sv. križevega pota. — Ker stoji župna cerkev na Homcu na griču sredi prostranega polja, bo električno razsvetljeni evharistični križ daleč naokrog viden in vnet klicar k zbranosti in duhovni pripravi na evharistični kongres.

Za razvedrilo je skrbel naš Društveni dom, ki nam je nudil v zadnjih treh mesecih tri lepe igre: za predpust veseloigro »Ma-

diva, da se jutri zjutraj zgodaj zbudiva?«

»To je ravno, česar prav ne vem,« odgovorim jaz.

Nazadnje se je zdelo, da je Mani našel rešitev. Reče mi:

»Prosil bom Boga, preden zaspim, naj nama pošlje angela, da naju zbudi.«

»Ali misliš, da bo Bog to storil?«

»Zakaj pa ne? Saj vse lahko stori. In pa mati tolikrat pravi, da nas vselej usliši, če ga česa prosimo.«

Proti temu nisem mogel nič ugovarjati — in s tem je bila ta težava rešena.

»Toda Mani,« rečem, »treba je pač na vse misliti, če se lotiva tako velikih reči: bova li mogla priti dovolj zgodaj zopet domov? Če namreč predolgo izostaneva, se bo mama bala in to bi bilo slabo.«

»Da, res je, Mani. Pa prav zato morava čimprej vstati. Potem bova tekla kar se da v goro. Najrajši bi videl, če bi tekla ves čas, ne da bi počivala in mirovala. Potem bova kmalu gori na najvišjem robu gore. Gori sedeva ravno na gorski greben in pojeva kruh z maslom. In potem greva zopet mirno domov.«

To je bil Manijev načrt.

Zdel se je zelo preprost in lahek v najini otroški domišljiji.

Zdaj pa pogledjmo, kakšen je bil v

resnici in kako nama je šlo pri njega uresničevanju.

Popoldne si preskrbiva nekaj kosov kruha z maslom. Skrijeva jih zgoraj v spalnici.

Zvečer greva kakor navadno spat in poprosiva Boga, da naj naju na kak način zbudi kar se da zgodaj.

Tako zaspiva...

4. V očarujoči gorski samoti.

Čudno zares: že mnogo preden je vstal kdo izmed drugih ljudi, ki so spali v isti sobi, se nenadoma zbudim. Noč je bila jasna. Ozrem se na uro v sobi: bilo je med tretjo in četrto uro. Neslišno se dvignem in se približam posteljci bratčevi. Trdno je še spal. Pa komaj se ga dotaknem, že odpre oči.

Dvigne se v postelji in si skuša najprej spanec z oči zmeti. Dasi mu ni hotelo iti prav izpod rok, vendar skoči na tla in se začne napravljati.

»Skrbno pazi, Mani,« mu zašepečem prav tiho, »in nikar ne delaj šuma. Če se kdo zbudi, naju primorajo zopet v posteljo in potem ne bova več mogla doseči gorskega roba.«

»Bom že gledal,« odgovori Mani še ves dremoten.

Res se nama posreči, da se napraviva in odideva iz sobe, ne da bi se drugi zbudili. Narahlo greva po stopnicah dol in dospeva po dolgi temni

veži do vrat, ki so držala na prosto. Tu najdeva našega zvestega domačega psa Fidela. Ležal je v kotu in se je zdelo, da je še v najtrdnjšem spanju. Ko prideva blizu, se zbudi, odpre oči, zaveva in stegne pri tem jezik tako daleč iz gobca, da naju z Manijem posili smeh; nato vstane.

Brž ko mu je postalo jasno, da hočeva odriniti na izlet, začne skakati visoko v zrak, maha krepko z repom in nama začne dajati tako silna znamenja naklonjenosti in vdanosti, da bi naju skoro podrl. Lajal in tulil je tako močno, da sva se morala zelo truditi, da sva ga umirila. Drugače bi zbudil ljudi po vsej pristavi.

Na vsak način, to sva videla takoj, naju je hotel spremljati; kajti komaj odpreva vrata, je že bil zunaj.

»Torej smo vendarle trije,« pravi Mani, ko skupaj s Fidelom zavijeva okoli hiš in kreneva proti gori.

»Fidel sme z nama, Mani. To nama mora biti všeč, zakaj on naju ne bo zadrževal kakor deklice, nasprotno, utegne nama še prav priti.«

Šli smo torej čez veliki »Tún« po poti, ko je po njej Harald Helgason pred nekaj dnevi prišel k nam. Fidel je tekel naprej vesel in radosten. Tudi midva sva tekla in hitela kar se je dalo, da bi čimprej prišla s pristave. Neprestano sva se bala, da se kako okno odpre in naju pokličejo nazaj.

tajev Matija«, v marcu lepo narodno igro »Črna žena«, ki so jo igrali prav dobro grobeljski igralci, in nad vse lepo pretresljivo igro »Žrtev spovedne molčečnosti«, ki so jo na cvetno nedeljo popolnoma dovršeno izvajali izvršni homški igralci, člani mladinskega odseka Jug. strok. zveze; ko je igra minula, smo vsi zaklicali: »Tako lepe igre še nismo videli!« Zato se je igra ponovila na velikonočni ponedeljek.

GDOBLJE. Za sklep svetega leta se je v tukajšnji cerkvi vršila zadnje tri dni pred belo nedeljo tridnevica: Vsak večer ob pol 8 je bila pred izpostavljenim sv. Rešnjim telesom molitvena ura in litanije z blagoslovom. Na belo nedeljo se je sveto leto zaključilo s primerno pridigo, petimi litanijami in zahvalno pesmijo. Verniki so se te pobožnosti udeleževali v velikem številu. — Na predvečer prvega majnika smo začeli ob pol 8 s šmarnično pobožnostjo. Letošnje šmarnice bodo imele evharističen značaj in bodo vernike pripravljale na notranjo poglavitost po evharistiji in obenem tudi na evharistične slovesnosti v Ljubljani.

ST. GOTARD. Na belo nedeljo, dne 28. aprila smo imeli slovesnost blagoslovitve evharističnega križa. Zvečer ob pol osmih so bile v župni cerkvi pete litanije presv. Srca Jezusovega. Nato se je vršila procesija s prižganimi svečkami na bližnji hrib poleg cerkve. Za križem je stopalo lepo število mož in fantov v rokah baklje ali goreče sveče. Za pevci so se vrstile žene in dekleta, vse s prižganimi svečami, tako da je bil ves hrib in okolica bajno razsvetljena. Med slovesnim zvonjenjem in streljanjem se je procesija pomikala proti vrhu hriba, kjer je postavljen evharistični križ. Izdelan iz hrastovega lesa, visok 8 m. Ima to posebnost, da ni v zemljo vsajen, ampak pritrjen na en drug hrast, kateremu so gornji del odžagali in mu pustili samo spodnji del debla, da so vanj pritrtili križ. Hrast je velikodušno daroval Franc Novak, posestnik v Hrastniku. Za lepo izdelavo, za napise in podobo keliha s hostijo ima pa največ zaslug mizar Francišek Kralj. Pri slovesnosti je navdušeno govoril g. učitelj Vinko Guna. Po blagoslovu križa so po spodnjih besedah domačega župnika napravili navzoči verniki zaobljubo zvestobe Kri-

stusu. Pevski zbor je zapel: »Kraljevo znamenje« in »Povsod Boga«. Med petjem so zažgali v bližini kres in izpuščali v zrak rakete. Nato so se verniki mirno razšli v sladki zavesti, da tako lepe slovesnosti še niso doživeli v domači župniji.

SV. TROJICA NAD MORAVČAMI. Umr-la je v bolnišnici v Ljubljani dne 10. marca ga Marija Soklič v starosti 45 let. Rojena je bila na Koroškem ter je ondi obiskovala nemško in deloma tudi slovensko šolo. Bila je poročena Ažman na Jesenicah, kjer je

vodila gostilno do moževe smrti. Od jeseni 1929 pa je bila soproga gostilničarja in trgovca gosp. Ivana Sokliča.

Fantje in možje so na razglednem griču poleg svetotrojiške cerkve postavili 12 metrov visok križ. Blagoslovil ga bo prvo nedeljo v majniku g. dekan iz Moravč. Napis na njem: V spomin na evharistični kongres 1935, pove njegov pomen. Podoben evharistični križ ob poti iz Doba na Brezovico so postavili tudi v Žejah, ki bo blagoslovljen tudi na isto nedeljo.

Blagoslovitev evharističnega križa v Mengšu

V četrtek zvečer, dne 2. maja, na predvečer praznika povišanja Križa se je v Mengšu izvršila na najlepši in najslovesnejši način blagoslovitev evharističnega križa. Križ stoji na razgledni skali mengeškega hriba, tako da je viden preko Srednjega in Malega Mengša, daleč čez mengeško polje do Jarš, Domžal ter preko Loke v Trzin. Obrnjen je nekako v smeri proti podružnici v Grobljah. Visok je s podstavkom 9 metrov, je od hrastovega lesa in močno pritrjen na betonski podstavek, ki je vlit v živo skalo in se dviga 1 m nad skalo. Oba dela križa sta toliko vdolbena, da so se lahko pritrjile pod rdečim steklom električne žarnice, ki vsak večer gorijo. Ta del hriba je že od nekdanj prirejen za okusno in prijetno sprehajališče. Ob tej priliki so dosedanja pota popravili in uredili nekaj novih. Ugotoviti je treba, da je bil izbran pač najprimernejši prostor, kar jih je v sicer slikovitem Mengšu sploh mogoče dobiti. Les za križ je bil darovan, dela so se izvršila zastoj. Mengšani so radi priskočili k delu in delali deloma tudi pozno v noč. Od kraja so še posebno hoteli, ker so hoteli, da bi se slovesnost blagoslovitve izvršila na belo nedeljo zvečer kot zaključek svetega leta. Toda deževje in ker beton še ni bil dovolj trd, je to preprečilo. Ta dan se je zvečer pač zaključila tridnevica za sklep svetega leta, pri kateri je imel preč. g. A. Pohar, superior misijonišča v Grobljah, v cerkvi govor, toda blagoslovitev se je preložila na omenjeni četrtek zvečer.

V četrtek zvečer so mengeški verniki napolnili prostrano cerkev. Ob 7 je bila ura molitve pred Najsvetejšim, ob 7/8 pete litanije Presvetega Srca Jezusovega, nato se je pa razvila med slovesnim pritrkovanjem od cerkve po trgu do Marijinega znamenja in od tod mimo Staretove graščine pod hribom procesija h križu. Gospod

župnik je naprosil g. A. Poharja, superiora misijonišča, da izvrši obrede. Iz misijonišča sta še prišla dva gg. misijonarja, dva klerika in 6 misijonskih bratov.

V dolgi procesiji so šli prvi otroci, nato moški, za njimi duhovščina, za duhovščino ženske. Vsak je imel prižgano svečo. Posamezne skupine so molile vs. rožni venec. Od daleč je bilo videti rdeče razsvetljen križ. Vreme je čudovito lepo služilo: niti malega vetrička ni bilo čutiti in so zato brezštevne lučke tem lepše prišle do veljave. Razsvetljena procesija je bila že po trgu silno učinkovita, toda polnost lepote se je izoblikovala na hribčku. Pač so imeli prav, ki so rekli, da kaj tako lepega Mengeš še ni videl in ne doživel. Tisočere lučke so bajno razsvetlile pobočja hriba okoli križa. Pevci so zapeli pesem »Kristus mora kraljevati!« G. superior Pohar je nato z mogočnim glasom in govorniško dovršenostjo orisal pomen slovesnosti blagoslovitve in pomen znamenja sv. križa. Svoj govor je zaključil s prošnjo, naj pride blagoslov božji na to znamenje svetega križa in od križa pa na domove in polja obširne mengeške župnije ter v vsa srca mengeških vernikov, ki jih naj napolni z vero, upanjem in ljubeznijo. To znamenje svetega križa naj bo poznim rodovom znamenje žive vere mengeških župljanov in večer klicar k zvestobi do križa. Nato je izvršil blagoslov. Po blagoslovu je vsa množica zapela večno lepo pesem »Kraljevo znamenje križ stoji«, več kitic, za tem so molili tri očenaze in zdravamarije in za zaključek je spet vse ljudstvo zapelo »Povsod Boga« po novem napevu. Peli so vsi, peli iz srca, peli mogočno, kakor da bi zapel hrib. Po petju so se verniki pričeli razhajati, vendar tako, da so vsi šli mimo križa. Ura je bila devet. Kljub nevarnim prostorom po skalovju se ni pripetila nikaka nezgoda. Verniki so se obnašali pobožno in dostojanstveno.

Vransko—Kamnik—Ljubljana

6.15	—	—	Vransko	14.25	—	—
7.55	13.15	18.45	Kamnik	13.00	18.25	23.25 24.25
8.13	13.33	19.03	Preserje	12.31	18.06	23.06 24.06
8.25	13.45	19.15	Domžale	12.20	17.55	22.55 23.55
8.50	14.10	19.40	Ljubljana	11.55	17.30	22.30 23.30

Ljubljana—Lukovica—Celje

8.00	12.30	16.40	Ljubljana	8.52	14.13	20.31
8.32	13.02	17.12	Domžale	8.18	13.39	19.57
8.50	13.20	17.30	Lukovica	8.00	13.21	19.39
—	—	19.32	Celje	6.00	—	—

Ljubljana—Domžale—Moravče

8.00	12.30	18.00	21.15	Ljubljana	7.59	8.52	14.13	20.24
8.32	13.02	18.32	21.47	Domžale	7.27	8.18	13.39	19.52
9.05	13.35	19.04	22.19	Moravče	6.55	7.40	12.44	19.20

Ljubljana—Mengeš—Kamnik

11.45	17.05	23.15	Ljubljana	8.48	19.33
12.23	17.42	23.52	Mengeš	8.11	18.56
12.32	17.52	0.02	Moste	8.01	18.46
12.48	18.08	0.18	Kamnik	7.45	18.30

Ljubljana gl. kol. — Kamnik

5.45	8.57	11.30	13.50	16.07	18.22	Ljubljana, gl. kol.	7.04	8.16	10.55	13.28	15.41	18.00	22.03
5.50	9.00	11.33	13.53	16.10	18.27	Ljubljana, gor. kol.	7.00	8.12	10.52	13.25	15.38	17.57	21.58
5.58	9.07	11.40	14.00	16.17	18.35	Ježica	6.52	8.04	10.44	13.17	15.30	17.49	21.50
6.01	9.10	11.43	14.03	16.20	18.38	Črnuče	6.48	8.01	10.41	13.14	15.27	17.46	21.47
6.11	9.18	11.51	14.11	16.28	18.48	Trzin	6.39	7.53	10.33	13.06	15.19	17.38	21.38
6.16	9.23	11.56	14.16	16.33	18.53	Domžale	6.34	7.49	10.29	13.02	15.15	17.34	21.33
6.28	9.30	12.02	14.22	16.39	19.00	Jarše - Mengeš	6.27	7.43	10.23	12.56	15.09	17.26	21.27
6.32	9.34	12.06	14.26	16.43	19.04	Homec	6.23	7.40	10.20	12.53	15.06	17.22	21.23
6.36	9.38	12.10	14.30	16.47	19.08	Duplica	6.19	7.36	10.16	12.49	15.02	17.18	21.19
6.42	9.43	12.15	14.35	16.52	19.14	Kamnik	6.14	7.32	10.12	12.45	14.58	17.14	21.14
6.45	9.46	12.18	14.38	16.55	19.17	Kamnik, mesto	6.10	7.28	10.08	12.42	14.55	17.11	21.10

Avtobus Ljubljana—Cerklje—Kranj

—	7.10	12.10	12.45	17.45	18.30	20.30	Ljubljana	6.50	9.10	10.45	17.40	20.20
—	7.25	12.25	13.00	18.00	18.45	20.45	Tacen	6.35	8.55	10.30	17.25	20.05
—	7.40	12.40	13.15	18.15	19.00	21.00	Skaručna	6.25	8.45	10.20	17.15	19.55
—	7.50	12.50	13.25	18.25	19.10	21.10	Vodice	6.15	8.35	10.10	17.05	19.45
—	8.08	13.05	13.40	18.35	19.25	21.20	Komenda	6.05	8.20	10.00	16.50	19.35
—	8.20	13.19	13.54	18.50	19.39	21.35	Sp. Brnik	5.51	8.06	9.46	16.36	19.21
6.25	8.27	13.35	14.10	19.00	19.49	21.45	Cerklje	5.45	8.00	9.40	16.25	19.15
6.31	8.31	13.41	14.16	—	—	—	Velesovo	—	7.52	9.32	16.17	—
6.37	8.37	13.47	14.22	—	—	—	Visoko	—	7.43	9.23	16.08	—
6.42	8.42	13.52	14.27	—	—	—	Šenčur	—	7.35	9.15	16.00	—
6.55	8.55	14.05	14.40	—	—	—	Kranj	—	7.20	9.00	15.45	—

↑ vsak dan
n — odpravnik
n — nedelje in prazni.

OTROŠKI KOTIČEK

STRICKOVA POSTA

Majnik! Ptički pojo svoje lepe pesnice, šmarnice cveto, vsa narava je odeta v lepo pisano, svatovsko obleko, lepa nevesta se poklanja nebeški materi Mariji, majnikovi kraljici. Tako tudi vi, dragi nečaki in nečakinje! Vsak dan počastite nebeško mamico na poseben način. Pridno prihajajte k šmarnicam v domači cerkvi, pa tudi doma imejte Marijin oltarček in ga prav lepo okrasite! Pred podobo pa šopek svežih cvetlic, ki naj bodo neprestana in živa priča vaše ljubezni do Marije! Najbolj pa morate skrbeti, da so vaša srca kakor lepi Marijini oltarčki - na katerih vedno gori lučka milosti božje, kjer so vedno najlepše cvetke: vijolice - ponižnosti, lilije - čistosti, rože - ljubezni! Vsak dan opravite iz ljubezni do Marije kako dobro delo! Kako vas bo Marija potem rada imela, kako bo za vas prosila pri dobrem Jezusu! Potem bo zares mesec majnik za Marijo mesec veselja, za vas pa mesec milosti!

Nečaki in nečakinje pišejo. — Zopet se oglašam v »Našem listu«. Uganke sem rešila kakor razvidiš iz priložene rešitve. Želim Ti vesele praznike in lepe pirhe! Francika Pavlin in Marjetka Novak. — Bukovica. — Hvala lepa za voščila! Pirhov sem dobil res precej, pa sem vse razdal pridnim nečakom in nečakinjam, ki so me prišli za praznike obiskat. Če bi bile pa vedve prišle, bi bile pa tudi gotovo kaj dobile, sedaj pa nimam res nič več, zato Vama ne morem drugega dati kakor prijazne besede v pozdrav.

Dragi striček! Prej ko Vam pišemo nekaj vrstic, Vas prav lepo pozdravimo. Uganke smo rešile. Ob enem Vam častitamo tudi vesele velikonočne praznike. Zdaj pa to pismo končamo in ga golobčku v ključek podamo, naj ga nese tja v tisti kraj, kjer bivate Vi sedaj. To Vam želim Kosmatin Mici, Rems Tončka — žiče, in Potočnik Cita in Darina, in Zupanc Katarina. — Res veliko se Vas je spravilo na majhno kartico, skoro bi se bila prelomila pod to težo, pa je le prišla na pravo mesto. Vse li me, da tako pridno rešujete moje uganke, no, sicer pa res niso pretežke za vas vse, ki ste že menda male gospodične. Pa bodite mi tudi ve prav lepo pozdravljene!

Ljubi striček! Spet se oglašam, da boš imel kaj za kotichek. Kakor sam lahko vidiš, sem bolj pozna s svojim pismom. Pravzaprav Ti še pisati nisem mislila, sedaj pa sem prejela naročilo, da Ti moram pisati. Danes dopoldne, predno sem šla k sv. maši, mi je pripravil Jezus pravo veselje. Pismo-noša mi je prinesel pismo in že med vrati križal, da je pismo za Bronislavo s Kitajskega. Kako me je presenetilo, čeprav sem vedela, da mi odgovarja g. Jereb. Veš, v pismu mi naroča, naj Te v njegovem imenu pozdravim in da ga priporoči svojim mladim prijateljem. S tem sem spolnila njegovo naročilo. Tudi za evharistični kongres

po svojih močeh pripravljam. Če bo božja volja in pa mojih staršev, bom šla tudi jaz v Ljubljano, da izpričam vero v Jezusa v presveti Evharistiji. Velika noč je predurmi, zato Ti želim blagoslovljene in vesele praznike. Da ne pozabim, zraven tudi obilo pirhov Tebi in vsem Tvojim prijateljem. Oprosti moji pisavi in ker Te tičem. Te najtopleje pozdravlja nečakinja Broni Kočar.

Draga Broni! Midva se pa menda že nekoliko pozna, zato sva si pa tudi bolj domača. Saj se še spominjaš tistega starega strička, ki je na palico oprt prišel po stopnicah, imel dolgo brado in bil že nekoliko sključen — to sem bil jaz, striček! Kako sem bil vesel lepega pozdrava tam iz daljne Kitajske, Ti kar ne morem popisati! Od tako daleč pozdravljajo mene, strička, no, to je pa že skoro preveč! Gotovo nosi tudi g. Jereb že tako dolgo brado kakor jaz, se je pa mene spomnil. Na evharistični kongres pa le pridi, bo zelo lepo, četudi jaz ne bom zraven, ker bom tedaj daleč od doma. Tudi jaz Te prav toplo pozdravim, kar je sedaj prav lahko, ko si je že tako toplo sonce. — Striček.

Dragi striček! Danes sem se namenil Ti zopet pisati. Zelo me veseli, da si objavil moje pismo v »Našem listu«. Ti si mi naročil, naj prebudim vodiške medvede, to je Tvoje nečake, iz zimskega spanja. Počasi bo že šlo, pa se bo že še kdo oglašil v »Našem listu«. Te lepo pozdravlja Jeraj Filip.

Dragi Filip! Torej misliš, da se bodo vodiški medvedi sedaj spomladi sami od sebe prebudili? Dobro bi bilo, ker z medvedi se nesme šaliti, postanejo hudi, ali ne? Če pa niso hudi, jih pa le malo podregaj! Pristrčno Te pozdravljam! Striček.

Dragi naš striček! Želimo Ti veliko pirhov za praznike! Pri nas jih bo bolj malo, ker imamo le hišico in nekaj zemlje, ata pa bolj malo zasluži. Katica mora že služiti, seveda ji je bolje kakor doma, ker je pri dobri tetki in stari mami. Največji naš piruh bo Jezušček v sv. obhajilu. Naš list, posebno otroški kotichek smo prečitale in obljublamo, da se bomo ravnale po Tvojih naukih. Po nagrado za Emico bo prišla tetka Emica s kolesom, od nas je dve uri daleč. Me vse tri in tudi bratec, ki že hodi v šolo, Te prav lepo pozdravljamo, pa tudi molimo za Te! Mihelca, Katica, Emica Gregec. Tudi mama je uganila, ker bi rada dobila rožniveneec. Marjeta Andrejka, Zagarica — Rova.

Drage nečakinje! Piruh ste mi poslale, sicer samo naslikan, pa vendar dobra volja je bila! Obžalujem, da je bilo pri vas doma bolj malo piruhov! Nikar ne bodite žalostne, če je doma uboštvo, tudi Jezusu se ni godilo bolje, v hlevu se je rodil, na križu je umrl — še slabše se mu je godilo kakor vam. Naj vas vse blagoslovi evharistični Kralj! Mami pa želim, da bi jo žreb izbral. Pozdravljene! Striček.

Dragi striček! Ko čitam v Našem listu pismenca, ki Ti jih pošiljajo Tvoji nečaki in nečakinje, sem tudi jaz sklenila, da Ti napišem par vrstic. Veselje imam z reševanjem ugank, katere mi seveda mora kdo pomagati, da jih rešim. Na evharistični

kongres se tudi pripravljam. V ta namen molim vsak dan en Oče naš in predpisano molitev. Zdaj se hočem pa še prav posebno prizadevati, da bom na vsako prvo besedo ubogala mamico in ateka tudi v najmanjših stvareh. Prizadevam se tudi zadovoljiti starega ateka v vsem. Prav razveselil bi me, če bi prišel po pirhe, pa ne pridi prazen, ker imam pirhe prav rada, še raje jih pa jem. Te lepo pozdravlja Nada Rode, Rova.

Draga Nada! lepo se pripravljaj na kongres! S pokorščino! Da, to bo Jezusu prav všeč! Veliko milosti si boš s tem zaslužila, to bodo najlepši piruhi, ki jih boš prejela od Jezusa samega, jaz sem pa že vse razdal; pristrčno te pozdravljam. — Striček.

Dragi »Naš striček«! Želim vesele praznike! Ob enem pa Vas vprašam, zakaj boste šli letos v pokoj? Ali Vam nečaki in nečakinje delajo premalo veselja? Pri nas je bil na cvetni petek blagoslovljen evharistični križ na Malem gradu. Sedaj je vsak večer razsvetljen v spomin na trpljenje našega Zveličarja. Ali se ga vidi v Groblje? Vas pozdravlja Jerica Chiba, Kamnik.

Draga Jerica! Ko bi bile vse nečakinje tako pridne kakor si Ti, pa bi morda še ne šel v pokoj, zakaj pa bom le šel, Ti bo pa povedal »Naš list« v prihodnji številki. Razsvetljen evharistični križ vidimo tudi semkaj, je menda eden najlepših, kar jih je. Le spomni se ob pogledu nanj, da je moral Jezus za nas vse trpeti in umreti, pa se skozi celo življenje varuj vsakega greha, pa bo Tvoje življenje polno sreče in veselja, enkrat pa prejmeš večno plačilo! Pozdravljena! Striček.

Uganke

A	1. črka
A A A	2. žensko ime
A A A A B	3. drevo
C E E	4. žensko ime
E E F I J	5. moško ime
K K M	6. časomer
N R R R R	7. gospodarska stiska
U V Z	8. krajevno vprašanje
Z	9. črka

Po sredi navzdol: lep pozdrav.

2. POLI MALI RILI JILI KLI JELI ZULI SULLI

Črtaj nekaj, pa dobiš lep izrek

3. Kje bi najraje prebival?

Rešitev ugank v zadnji številki: 1. Kruh življenja, 2. Jezus je zares od mrtvih vstal, aleluja — veselimo se 3. Najmodrejši je Bog, najmodrejši je tisti, ki uravnava svoje življenje po božji volji.

Prav so rešili: Jeraj Filip, Vodice; Nada Rode, Rova; Svoljšak Ivan, Marjan, Matko, Bob; Broni Kočar, Rova; Gregec Mihelca, Katica, Emica, Andrejka Marjeta, Rova; Kosmatin Mici, Radomlje; Rems Julka, Pepa, Ana, Katarina, Radomlje; Pavlin Francika, Novak Marjetka, Bukovica; Jerica Chiba, Kamnik. — Žreb je določil nagrado Jerici Chiba, Kamnik.

1000 Din letnega zaslužka nudi malemu človeku, delavcu, kmetu in brezposelnim reja angorskih kuncev, ko prejme od 12. kunccev te pasme letno 4 kg volne, za katero izplača oddelek za angorsko rejo in volno pri upravi lista Rejec malih živali skupno vsoto Din 1000, — Vsa podrobna navodila so v listu, ki izhaja vsak mesec in stane letno 30 Din. Naroča se pri uredništvu v Šenkovem turnu pri Vodica ali pri upravi lista v Kočevju, ist vsebuje poleg navodil za perutnistvo, kuncerejo ptičarstvo itd. tudi strokovne članke o reji koz, ovac in prašičev ter je obenem glasilo neštetih družtev, ki se pečajo s pospeševanjem reje malih živali. Še danes se javite na gornji naslov.

KOMENDA. Ko je lansko leto naš nadpastir izdal vabilo na letošnji evharistični kongres v Ljubljani, je g. Mejač v družbi večkrat opozarjal na evharistične spomine, ki so v tesni zvezi s faro in potrebo, da se ti spomini nele ne zgubijo, ampak nasprotno v sedanjem rodu poglobijo. Našel je odmev nele pri svojih prijateljih, ampak v celi fari. Na posebnem sestanku v društveni dvorani je na podlagi skioptičnih slik, ki jih je dal napraviti na podlagi Valvazorja in drugih virov, tolmačil zgodovino fare. Tri dobe je posebno povdarjal: Dobo ustanovitve fare in ko jo je prevzel malteški viteški red. Zakaj bi ljudje v dobi graščakov, ki so se šopirili v vsem sijaju, ne videli svojega Boga v časti viteštva! Še danes je med ljudmi spomin na konjske procesije na velikonočni ponedeljek. Duhovnik je zajahal konja, vzel v roke monštranco s sv. R. T. in procesija se je vila po vsem mengeškem in cerklajnskem polju. Valvazorja je ljubezen do sv. Rešnjega Telesa tako prevzela, da jo je v svojem znanem delu ovekoval in zapustil tiskan spomin nanjo. Sedanja 200 let stara monštranca je še videla te vrste procesijo. V fari je Kriška graščina, ki je igrala veliko vlogo za časa luteranstva. Odstopila je luteranom cerkev na Gavšek, danes vas Križ. Cerkev je danes razvalina, prerašča jo trava, nam pa je dokaz, da je Bog med nami v sv. Rešnjem Telesu, čeprav so to bivanje luterani tajili.

200 let bo kar je živel komendski župnik Peter Pavel Glavar, velik učitelj ljubezni do Boga in do bližnjega. Fara je bila takrat še enkrat večja kot danes. Mož je ustanovil današnji župnijski Tunjice in Zapoge. Ustanovil jih je zato, da bi imeli ljudje večjo priložnost obiskovati Boga v tabernaklju. V župnem arhivu je njegova prestava listov in evangelijev, ki jih je zlasti v postu prebiral vernikom in utrjeval razumevanje sv. maše. Iz istega namena

CILKA ZAJC — strojno pletenje, Groblje, Društveni dom — Poceni puloverji, nogavice, šali rokavice, i. t. d.

je ustanova bolnice in neizpolnjena želja komendske gimnazije.

Ti spomini so v letošnjem letu prevzeli celo faro. Najdragocenejši spomin letošnjega evharističnega leta pa bo zapustilo zgodovini delo komendskih mož, ki so vzeli resno v roke preureditev okolice cerkve, ki naj spominja na Petra Pavla Glavarja in evharistično leto. Komenda je bila nekoč utrjeno taborišče. in slovenski mojster prof. Plečnik je imel najbrže to staro Komendo pred očmi, ko se je lotil tega dela. Preje je bila brezpomembna ograja, ki je ločila cerkev od okolice. Danes stojijo terase, spominjajo na terase pri lurški baziliki, kjer se je letos slovesno zaključilo sveto leto, seveda v manjšem obsegu. Krona teh teras pa bo svetilnik, spomin na evharistično leto. Bo to masiven 80 cm v kvadratu 4 m visok steber in obliki starih kapelic na gorenjskih poljih. V njem bo gorela večna luč. Na podstavku bodo znaki letošnjega evharističnega leta, križ in kraljeva krona in primeren napis Kristusu Kralju. Bo to spominek, kolikor vemo, edinstven v Sloveniji. Delo dobro napreduje in upanje je, da bo stvar do evharističnega kongresa izvršenega. Danes je izdelanega okrog 40% vsega načrta.

Fantje so porabili kot zunanjo pripravo na kongres dugo misel. Komendska fara je segala v času Petra Pavla Glavarja na jug do Save, na zapadu pa tudi ne dosti manj. Naj vidijo tudi fare, ki so se ločile od matere, da ljubezen do Boga pri materi še ni ugasnila. Vrh zvonika so postavili električno razsvetljen križ, ki sveti vse nedelje in praznike in na njih predvečere daleč po mengeškem in cerklajnskem polju. Postavili so ga na 1. postno nedeljo. G. prof. Janez Fabijan je razložil njegov pomen, moške so prejeli v velikem številu obhajilo, med sv. mašo pa so prepevali pesmi evharističnega kongresa. Bila je lepa nedelja. Stroške so pokrili iz uprizoritve »Pasijona« na cvetno nedeljo.

G. župnik je upeljal navado Petra Pavla Glavarja, da se je v postnem času dnevno pri glavni maši prebral list in evangelij dotičnega dne. Da je bila oživetev te navade ljudem všeč, se je videlo v velikem številu udeležencev dnevne sv. maše. Ni še končana ne duhovna, ne zunanja priprava. Društvo bo uprizorilo v najkrajšem času 8 slik iz življenja velikega moža Komende Petra Pavla Glavarja v dramatizaciji kakor so jo uprizorili v Cleveland-u in jo je oskrbel po ljubeznjivem posredovanju svojega prijatelja g. J. Opeka g. Andrej Mejač. O delu bomo še poročali.

V DOBU imamo letos šmarnice pri prenovljenem Marijinem oltarju, ki je prav lep in dela čast mojstru, ki je iz črvin kipov napravil prav lepe. Zdaj se prenavlja veliki oltar, ki je tudi potreben popravila, čeprav še ni tako star kot so stranski. Po prenovljenih treh oltarjih, ostaneta še dva, ki bosta morala biti popravljena, to je oltar sv. Jožefa in sv. Mihaela. Kdaj prideta v popravilo, je od nas odvisno, ker cerkev nima denarja. Treba bo nam seči v žep in spraviti skupaj potrebno svoto za popravilo. Veliko je, da je cerkev prihranila za popra-

vo treh oltarjev, ker nima drugih dohodkov kot naše darove.

Vsa ta popravila v župnijski cerkvi v Dobu in pri podružnicah ter polskih znamenj bo v spomin na evharistični kongres v Ljubljani. To bo lep in trajen spomin, ki bo v čast Bogu. Poleg tega se pripravljajo tudi v dveh vaseh na postavitve spominskega križa.

UREDNIŠTVO. Svetoletno romanje je moralo radi pomanjkanja prostora izostati.

Dobro, ceneno in lepo

boste oblečeni, ako kupite blago za Vašo novo obleko ali plašč v trgovini

Jos. Senica, Domžale

Podružnici: Moste pri Komendi
Stranje

Ako potrebujete

DOBRE PEČI in štedilnike

oglasite se

pri **Franc Kosmaču**
v **VELIKEM MENGŠU**

(cesta na Moste)

Dobite najboljše in najcenejše peči, izdelane od domačih družinskih članov - strokovnjakov, zato brez konkurence v delu in ceni. Proti jamstvu tudi na odplačila.

TAPETNIŠKE, LIČARSKE IN SEDLARSKE IZDELKE

DOBITE NAJCENEJE PRI

MARTIN MALI, Domžale

ZIMNICE, PERESNICE, ZOFE

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

registrovana zadruga z neomejeno zavezo. — V lastni hiši **ŠUTNA 22** (blizu postaje).

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najugodneje.

Jamstvo presega večkratni znesek vseh vlog.